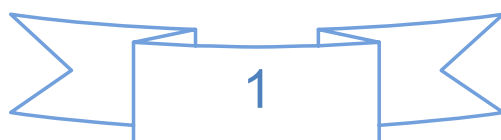

АБДУСАЛОМ ДЕҲОТӢ

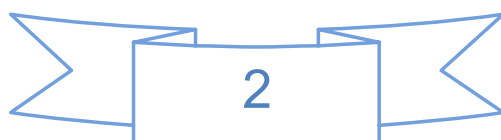
ФИРӢЗАЧОН ХОБИДААСТ!

ЭЙ БУЛБУЛАКОНИ БОҒИ ДОНИШ !

Эй булбулакони боғи дониш,
Шодона таронаҳо муборак!
Боз омадааст фасли хониш,
Таҳсили нави шумо муборак!

Мактаб ҳама ҷо канор бикшод
Он гуна, ки модаре ба фарзанд,
То ин ки шумо зи хотири шод

Чун чон ба танаш шавед пайванд.

Чашми падаронаи муаллим

Дар роҳи шумо ҳамеша чор аст,

То бахшадатон самар зи таълим,

Ў худ чу дарахти мевадор аст.

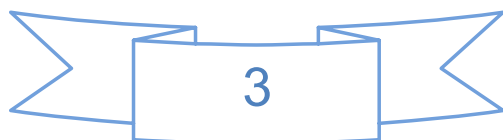
Кӯшед, ки дар самои олам

Монандаи офтоб бошед,

То бар сари наслҳои одам

Аз фазлу камол нур пошед!

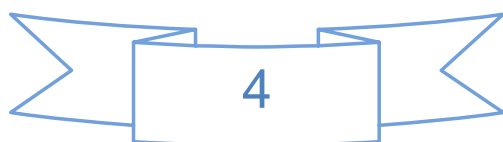
Дарвозаи илму ҷаҳду кӯшиш

Бар рӯйи шумо кушодатар бод!

Аз табъи шумо зухури дониш

Бар рӯйи ватан зиёдатар бод!

КИТОБ МЕХОНЕМ!

Мешавем ошно,

Салом, китоб!

Маслиҳатчии мо ту дар ҳар боб.

Дар ҷаҳон бошад он ҷӣ илму ҳунар,

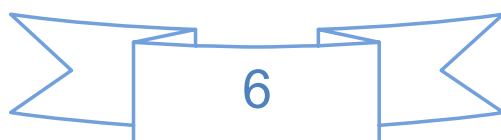
Ҳамаашро гирифтаӣ дар бар.

Мо туро субҳу шом меҳонем,

То ки ҳар илму ҳар ҳунар донем.

Баъд аз ин, мисли чӯраи ҷонӣ,
Ҳеҷ аз мо ҷудо намонӣ!

МОДАРИ МЕҲРУБОНИ МАН

(Тарона)

1.

Ҳар саҳарӣ чу офтоб,
Аз ҳама пештар зи хоб
Чашм кушода сӯйи ман,
Мекунад инчунин хитоб:

«Рӯз шудаст, Азизҷон,
Хез, зи мактабат намон!»
Бо дили шоди пур-умед
Мекунадам ба раҳ равон.

Модари меҳрубони ман!

Роҳати ҷисму ҷони ман!

2.

Тоза либос – дар барам,

Дилкашу гарм – бистарам.

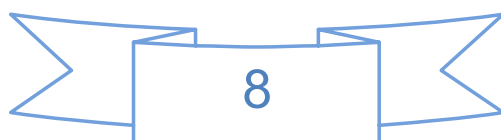
Соф мисоли оина

Беғаму ғусса – хотирам.

Меҳру навозишат чӣ хуш!

Хандаю хоҳишат чӣ хуш!

Ногаҳ агар хато кунам,

Ранчишу коҳишат чӣ хуш!

Модари меҳрубони ман!

Роҳати ҷисму ҷони ман!

3.

Чун пионери пешрав –

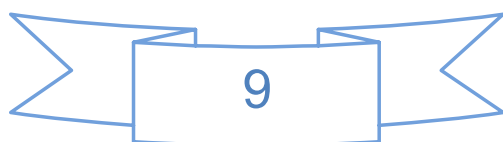
Насли нави ҷаҳони нав,

Аз дили пок ман ба ту

Қавли вафо диҳам, шунав:

Ҳар нафаси ҳаёти ман

Дур мабод аз илму фан!

То ки шавӣ ту сарбаланд,
То ки шавад ризо Ватан.

Модари меҳрубони ман!
Роҳати ҷисму ҷони ман!

ФИРЌЗАЧОН ХОБИДААСТ!

Мошони шўхи беқарор,
Бас частухезу дор-дор!
Акнун ту ҳам ором шав,
«Мав-мав» нагў бисёр, рав:
Фирўзачон хобидааст!

Хайбар, саги ҳушёри ман,
Ин хел баланд аккас назан!
Рав, давр зан атрофро,
Ғавғо накун дар пеши мо:

Фирӯзачон хобидааст!

Ту ҳам, шамоли сахту зӯр,

Рав бар биёбонҳо дур!

Аз ҷойи беодам гузар,

Ғуррас назан дар пушти дар:

Фирӯзачон хобидааст!

БАРРАЧАИ МАН

О, баррачеки масти ман,
Биё давон дукур-дукур.

Цаву алаф ба дасти ман,
Биёву хӯр кумур-кумур.

Наойӣ, медиҳам ба гов,
Ки мехӯрад фашар-фушур.

Агар ба об ташнай,
Ба ҷӯй дав тапар-тупур.

Шикамчаат, ки сер шуд,
Ба рақс о гусур-гусур.

Ба кишту гул даҳан занӣ,
Бузак барин шатар-шутур,

Шунида мон, ки мезанам
Ба химчаҳо тасар-тусур!

МУРҒАКИ ШИЛШИЛАПО

МурҒаки шилшилапо,
Эҳ, ту чӣ хел хушнамо!
Тохта кучо меравӣ,
Чӯчаякот аз қафо?
«Чӣ-чӣ»-кунон медаванд,
Гушна магар чӯчаҳо?
Арзану курмак диҳам,
Биё, биё пеши мо!

Ту-ту, ту-ту, бих, бих, бих!
Ту-ту, ту-ту, бих, бих, бих!

Чӯчаҳои хурдакак,
Хурдаку тезгардакак,
Куртаҳотон – сап-сафед,
Нӯлчаҳотон – зардакак.

Почаҳотон – топ-тоза,
Белою бегардакак.
Дона хӯреду шавед
Фарбеҳу бедардакак.

Ту-ту, ту-ту, бих, бих, бих!
Ту-ту, ту-ту, бих, бих, бих!

ҲАСАНИ ХҲҮРЧИНКИСА

Ҳасан дорад ду киса, мисли хҲҮрчин,
Дар он ду палла хҲҮрчин ҳаст ҳар чиз:

Калиду меҳу симу тахтача низ,
Бучул, ғалтак, калоба, чарм, резин...

Вале як чизи даркорӣ дар он нест,
Касе донад агар, гӯяд, ки он чист?

Ҷавоб:

Ба фикри ман, дар он хӯрчини

пурбор

(На хӯрчин, балки ду дӯлоб анбор),

Миёни ранг бар ранг он ҳама «мол»

Ҳасан бо худ надорад дастрӯмол.

Бинобар ин, агар вайро бубинӣ –

Ҳамеша остинаш пеши бинӣ...